

การศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษา
กับการบริหารวิชาการ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาพิจิตร เขต 1*
A STUDY OF RELATIONSHIP BETWEEN DIGITAL LEADERSHIP OF SCHOOL
ADMINISTRATORS AND ACADEMIC ADMINISTRATION UNDER PHICHIT PRIMARY
EDUCATIONAL SERVICE AREA OFFICE 1

จตุพล พันธุ์ไชยา*, นิรดา เวชญาลักษณ์

Jatupol Phanchaiya*, Nirada Wechayaluck

คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏพิบูลสงคราม พิษณุโลก ประเทศไทย

Faculty of Education, Pibulsongkram Rajabhat University, Phitsanulok, Thailand

*Corresponding author E-mail: jatupolphanchaiya@gmail.com

บทคัดย่อ

บทความวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) ศึกษาภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษา 2) ศึกษาการบริหารวิชาการของผู้บริหารสถานศึกษา และ 3) ศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างภาวะผู้นำดิจิทัล ของผู้บริหารสถานศึกษา กับการบริหารวิชาการสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาพิจิตร เขต 1 การวิจัยนี้ใช้วิธีวิจัยแบบเชิงปริมาณ กลุ่มผู้ให้ข้อมูล ประกอบไปด้วย ผู้บริหารสถานศึกษา จำนวน 97 คน เลือกเฉพาะเจาะจง และครูผู้สอน จำนวน 97 คน โดยใช้วิธีสุ่มอย่างง่าย รวมผู้ให้ข้อมูลทั้งสิ้น 194 คน เครื่องมือที่ใช้ คือ แบบสอบถาม สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล คือ ร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์แบบเพียร์สัน ผลการวิจัยพบว่า 1) ภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษา ภาพรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.45$, S.D. = .41) ค่าเฉลี่ยสูงสุด คือ ด้านการเป็นพลเมืองดิจิทัล รองลงมา คือ ด้านการปฏิบัติที่เป็นมืออาชีพ ส่วนด้านที่มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุด คือ ด้านทักษะการเรียนรู้บูรณาการสร้างสรรค์นวัตกรรม 2) การบริหารวิชาการของผู้บริหารสถานศึกษา ภาพรวมอยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X} = 4.51$, S.D. = .41) ค่าเฉลี่ยสูงสุด คือ ด้านการพัฒนาและใช้สื่อเทคโนโลยีเพื่อการศึกษา รองลงมา คือ ด้านการนิเทศการศึกษา ส่วนด้านที่มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุด คือ ด้านการพัฒนาหลักสูตรในสถานศึกษา และ 3) ความสัมพันธ์ระหว่างภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษากับการบริหารวิชาการของผู้บริหารสถานศึกษามีความสัมพันธ์ทางบวกในระดับค่อนข้างสูง ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์สูงสุด คือ ด้านการเป็นพลเมืองดิจิทัลกับด้านการพัฒนาและใช้สื่อเทคโนโลยีเพื่อการศึกษา รองลงมา คือ ด้านความสามารถการใช้ทางดิจิทัลกับด้านการพัฒนาและใช้สื่อเทคโนโลยีเพื่อการศึกษา ส่วนด้านที่มีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์น้อยที่สุด คือ ด้านการมีวิสัยทัศน์ดิจิทัลกับด้านการนิเทศการศึกษา

คำสำคัญ: การศึกษาความสัมพันธ์, ภาวะผู้นำดิจิทัล, การบริหารวิชาการ

Abstract

The purposes of this study were: 1) To examine the digital leadership of school administrators; 2) To Investigate their academic administration practices; and 3) To analyze the relationship between

digital leadership and academic administration among school administrators under the Phichit Primary Educational Service Area Office 1. This study employed a quantitative research design. The sample included 97 institutions, with respondents comprising 97 school administrators selected through purposive sampling and 97 teachers selected using simple random sampling, yielding a total of 194 participants. Questionnaire was used as the research instrument. Data were analyzed using descriptive statistics percentages, means, standard deviations as well as Pearson's product moment correlation coefficient. The findings indicated that: 1) The overall level of digital leadership among school administrators was high ($\bar{X} = 4.45$, S.D. = .41), with the highest mean score in digital citizenship, followed by professional practice, and the lowest in integrated learning skills and innovation; 2) The overall level of academic administration was also high ($\bar{X} = 4.51$, S.D. = .41), with the highest mean in the development and use of educational technology, followed by educational supervision, and the lowest in curriculum development; and 3) There was a moderately high positive correlation between digital leadership and academic administration. The strongest correlation was found between digital citizenship and the development and use of educational technology, followed by digital competency and educational technology development, while the weakest correlation was observed between digital vision and educational supervision.

Keywords: Relationship Study, Digital Leadership, Academic Administration

บทนำ

สังคมในปัจจุบันนี้มีการเปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็วในทุกวัน ดังเช่นประเทศไทยในตอนนี้จึงต้องหันมาให้ความสำคัญกับการพัฒนาทุนมนุษย์อย่างมีคุณภาพ เพื่อพัฒนาเศรษฐกิจเพื่อมุ่งสู่ การเป็นประเทศที่พัฒนาแล้ว จากผลิตผลทางด้านนวัตกรรมและเทคโนโลยี ดังนั้น ประเทศไทยได้จัดทำ แผนยุทธศาสตร์ชาติ พ.ศ. 2561 - 2580 ที่มุ่งเน้นการสร้างความมั่นคงอย่างยั่งยืน ผ่านยุทธศาสตร์ชาติ ด้านการพัฒนาและเสริมสร้างศักยภาพทรัพยากรมนุษย์ โดยใช้การศึกษาเป็นเครื่องมือสำคัญในการพัฒนา ทุนมนุษย์ เพื่อบรรลุตามความคาดหวังในผลลัพธ์ของการศึกษาในยุคปัจจุบันจากภาคส่วนต่าง ๆ ในสังคม ที่ต้องการคนไทยที่ดี เก่ง มีคุณภาพ พร้อมสำหรับวิถีชีวิตในศตวรรษที่ 21 (ยุทธศาสตร์ชาติ พ.ศ. 2561 - 2580, 2561)

จากความมุ่งหวังของยุทธศาสตร์ชาติ ผู้บริหารสถานศึกษาจำต้องเผชิญต่อการเปลี่ยนแปลงของสังคมดังกล่าวที่มีแทบทุกชั่วขณะ ทำให้ผู้บริหารสถานศึกษาจำเป็นต้องเป็นผู้บริหารยุคใหม่ ซึ่งถือว่ามีความสำคัญสำหรับผู้นำยุคนี้ เพื่อเสริมสร้างความเป็นผู้นำการบริหารสร้างแรงบันดาลใจให้กับผู้ปฏิบัติงานได้ อย่างมีประสิทธิภาพ มีวิสัยทัศน์กว้างไกล และสามารถมองโลกที่หลากหลาย เข้าถึงทุกคนได้และสร้าง ความประทับใจ เชื่อมโยงบูรณาการสิ่งต่าง ๆ ของการบริหารงานภายในองค์กรได้ จนกลายเป็นที่ยอมรับ นับถือของผู้ร่วมงานในหน่วยงานองค์กร ซึ่งผู้บริหารสถานศึกษาจะต้องมีทักษะของผู้บริหารสถานศึกษา ในยุคดิจิทัลมีบทบาทสำคัญ ในการพัฒนาสถานศึกษาไปสู่เป้าหมายที่ต้องการ (ปทุมรัตน์ สิริบุ, 2560) จึงจำเป็นต้องนำเทคโนโลยีดิจิทัล มาเป็นเครื่องมือในการบริหารจัดการครูและบุคลากรทางการศึกษาทั้งระบบ แต่ในปัจจุบันนี้ทักษะของผู้บริหารยังไม่เพียงพอกับการใช้เทคโนโลยีดิจิทัล ทำให้ต้องมีภาวะผู้นำแบบดิจิทัล ซึ่งเป็นกระบวนการหรือความสามารถหรือพฤติกรรมของผู้บริหารใช้ในหน่วยงานเพื่อให้บุคลากรปฏิบัติหน้าที่อย่างเต็มใจ โดยมีวิสัยทัศน์ มีความรู้ ความสามารถในการบริหารจัดการเพื่อให้บรรลุเป้าหมาย และสนับสนุนการจัดการศึกษาการทำงานได้สอดคล้องกับสภาพบริบท (กนกอร สมปราษฎ์, 2562) นอกจากภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษาแล้ว ยังมีการบริหารงานวิชาการของของ

ผู้บริหารสถานศึกษา ที่จำเป็นต้องควบคู่กันไป ถือเป็นหัวใจของการบริหารจัดการต้องให้ความสำคัญของงานวิชาการและดำเนินการให้มีประสิทธิภาพ นำไปสู่การจัดการเรียนรู้เพื่อพัฒนาผู้เรียนให้มีคุณภาพ สอดคล้องกับการเสริมสร้างผู้เรียนให้มีคุณลักษณะและทักษะสำคัญได้อย่างมีประสิทธิภาพ (Phetmalaikul, T., 2017)

สอดคล้องกับสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาพิจิตร เขต 1 ได้มีกรอบแนวทางในการปฏิบัติราชการให้เกิดผลสัมฤทธิ์ และสนับสนุนการขับเคลื่อน โดยได้นำสาระสำคัญของยุทธศาสตร์ชาติ แผนการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2560 - 2579 สู่การปฏิบัติที่สอดคล้องกับบริบทของสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา ซึ่งมีกลยุทธ์ที่ 3 ส่งเสริมและพัฒนาสมรรถนะ ทักษะการจัดการเรียนรู้ของครูและบุคลากรทางการศึกษา บนพื้นฐานความสามารถและมาตรฐานตำแหน่ง โดยมีวิธีการดำเนินงาน คือ พัฒนารูปแบบการพัฒนาครู ผ่านระบบดิจิทัล เพื่อใช้ในการพัฒนาผู้บริหาร ครูและบุคลากรทางการศึกษาทุกประเภททั้งระบบ ส่งเสริม สนับสนุน ให้ผู้บริหาร ครูและบุคลากรทางการศึกษาทุกประเภทพัฒนา ตนเองอย่างต่อเนื่องผ่านระบบดิจิทัล ทั้งยังจัดอบรม พัฒนาผู้บริหารสถานศึกษาให้มีคุณสมบัติ สมรรถนะ และความรู้ ความเชี่ยวชาญ ประสบการณ์ที่จำเป็นสำหรับการปฏิบัติหน้าที่ ไปสู่การปฏิบัติอย่างเป็นรูปธรรมอันจะทำให้การปฏิบัติงานสามารถตอบสนองต่อบริบทที่เปลี่ยนแปลงในมิติต่าง ๆ ในปัจจุบันได้อย่างมีประสิทธิภาพ (สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาพิจิตร เขต 1, 2565) แสดงให้เห็นว่าเทคโนโลยีดิจิทัลยังจำเป็นต่อการนำมาใช้บริหารต่อองค์กร โดยเฉพาะผู้บริหารสถานศึกษาซึ่งเป็นผู้นำควรต้องมีภาวะผู้นำดิจิทัลเพื่อนำไปปรับใช้กับสถานศึกษาให้ทันกับบริบทในสังคมปัจจุบัน

จากความเป็นมาและความสำคัญของปัญหาดังกล่าว ผู้วิจัยมีความสนใจที่จะศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษากับการบริหารวิชาการ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาพิจิตร เขต 1 ว่ามีความสัมพันธ์กันอย่างไร เพื่อนำข้อมูลที่ได้นำมาเสนอเป็นแนวทางให้กับผู้บริหารสถานศึกษา สอดคล้องกับแผนยุทธศาสตร์ชาติ และกฎหมายว่าด้วยการศึกษาแห่งชาติ นโยบาย ในการปฏิรูปการศึกษาของภาครัฐ อีกทั้งเป็นข้อมูลเพื่อให้เกิดการพัฒนาการบริหารให้มีประสิทธิภาพต่อไป

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาพิจิตร เขต 1
2. เพื่อศึกษาการบริหารวิชาการของผู้บริหารสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาพิจิตร เขต 1
3. เพื่อศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษากับการบริหารวิชาการ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาพิจิตร เขต 1

วิธีดำเนินการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยเชิงปริมาณ ผู้วิจัยได้กำหนดการดำเนินการวิจัย ดังนี้

1. ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากร ได้แก่ สถานศึกษาในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาพิจิตร เขต 1 จำนวน 129 แห่ง กลุ่มตัวอย่าง ได้แก่ สถานศึกษาในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาพิจิตร เขต 1 โดยกำหนดกลุ่มตัวอย่างจากการใช้ตารางสำเร็จรูปของเครจซี่และมอร์แกน (Krejcie, R. V. & Morgan, D. W., 1970) จำนวน 97 แห่ง กำหนดกลุ่มผู้ให้ข้อมูล ประกอบไปด้วย ผู้บริหารสถานศึกษา จำนวน 97 คน เลือกเฉพาะเจาะจง และครูผู้สอนจำนวน 97 คน รวมผู้ให้ข้อมูลทั้งสิ้น 194 คน

2. เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล

การวิจัยในครั้งนี้ ใช้แบบสอบถามโดยเป็นแบบเลือกตอบรายการ (Check List) และแบบมาตราประเมินค่า (Rating Scale) ตามวิธีการของลิเคิร์ต (Likert) 5 ระดับ ซึ่งแบ่งออกเป็น 3 ตอน ได้แก่ ตอนที่ 1 ข้อมูลทั่วไป และผู้ตอบแบบสอบถาม ตอนที่ 2 แบบสอบถามเกี่ยวกับภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษา และตอนที่ 3 แบบสอบถามเกี่ยวกับการบริหารวิชาการของผู้บริหารสถานศึกษา

3. การสร้างเครื่องมือและการหาคุณภาพเครื่องมือ

ศึกษาค้นคว้าเอกสารแนวคิดทฤษฎีและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับภาวะผู้นำดิจิทัลและการบริหารวิชาการของผู้บริหารสถานศึกษา นำมากำหนดเป็นประเด็นสร้างแบบสอบถามให้สอดคล้องกับวัตถุประสงค์ และขอบเขตการวิจัย โดยแบบสอบถามแบบประเมินค่า (Rating Scale) นำแบบสอบถามเสนอต่ออาจารย์ ที่ปรึกษาเพื่อรับฟังข้อเสนอแนะและนำไปแก้ไขปรับปรุงให้ถูกต้อง แล้วเสนอต่อผู้เชี่ยวชาญ เพื่อตรวจสอบความเที่ยงตรงของเนื้อหาและวัตถุประสงค์ จำนวน 5 คน ประกอบด้วย อาจารย์ประจำหลักสูตรสาขา การบริหารการศึกษา จำนวน 3 คน ผู้อำนวยการสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา 1 คน และผู้อำนวยการโรงเรียน จำนวน 1 คน นำไปหาค่าดัชนีความสอดคล้องระหว่างข้อคำถามกับตัวแปร (Index of item objectives congruence : IOC) โดยได้ตรวจสอบความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหาของแบบสอบถามด้วยดัชนีความสอดคล้อง (IOC) ผลลัพธ์ได้ค่า IOC (บุญชม ศรีสะอาด, 2560) ผลการตรวจ พบว่า แบบสอบถามเกี่ยวกับแบบสอบถามเกี่ยวกับภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษา และแบบสอบถามเกี่ยวกับการบริหารวิชาการของผู้บริหารสถานศึกษา มีค่าความสอดคล้องอยู่ระหว่าง 0.60 - 1.00 ทั้ง 2 แบบ จากนั้นนำแบบสอบถามไปทดลองใช้กับกลุ่มที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่าง จำนวน 30 คน ผลการทดลองใช้ได้ โดยผลมีความเชื่อมั่น พบว่า แบบสอบถามเกี่ยวกับแบบสอบถามเกี่ยวกับภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษา มีค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถามเท่ากับ .953 และแบบสอบถามเกี่ยวกับการบริหารวิชาการ ของผู้บริหารสถานศึกษา มีค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถามเท่ากับ .971

4. วิธีการเก็บรวบรวมข้อมูล

ผู้วิจัยได้ดำเนินการขอหนังสือจากคณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏพิบูลสงคราม ขอความอนุเคราะห์ ผู้อำนวยการสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาพิจิตร เขต 1 เพื่อขออนุญาตในการเก็บข้อมูลประกอบการวิจัยจากผู้บริหารสถานศึกษาและครู ดำเนินการส่งและรับแบบสอบถามด้วยตนเอง หรือเก็บข้อมูลในรูปแบบออนไลน์ (Google Form) จากการเก็บรวบรวมข้อมูลกลุ่มตัวอย่างสถานศึกษา 97 แห่ง โดยตอบคำถามแต่ละ 2 คน คือ ผู้บริหารสถานศึกษาและครู ผู้วิจัยสามารถรวบรวมแบบสอบถามได้จำนวนทั้งสิ้น 194 ฉบับ คิดเป็น ร้อยละ 100

5. การวิเคราะห์ข้อมูล

ข้อมูลจากแบบสอบถาม จำนวน 194 ฉบับ วิเคราะห์ข้อมูลด้วยโปรแกรมคอมพิวเตอร์สำเร็จรูป โดยข้อมูลจากตอนที่ 1 วิเคราะห์ด้วยการหาค่าร้อยละ ข้อมูลจากตอนที่ 2 และตอนที่ 3 วิเคราะห์ด้วยค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) วิเคราะห์ระดับภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษา และการบริหารวิชาการของผู้บริหารสถานศึกษา ใช้วิธีการหาค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ของเพียร์สัน (Pearson's product moment correlation coefficient) เพื่อวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษากับการบริหารวิชาการของผู้บริหารสถานศึกษา

ผลการวิจัย

การวิจัยเรื่องการศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษากับการบริหารวิชาการสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาพิจิตร เขต 1 มีผลการวิจัย ดังนี้

1. ผลการวิเคราะห์ระดับภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษา

ตารางที่ 1 แสดงค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษา ในภาพรวม

ข้อ	ภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษา	n = 194		ระดับ
		$\bar{X}$	S.D.	
1	ด้านการมีวิสัยทัศน์ดิจิทัล	4.46	.44	มาก
2	ด้านความสามารถการใช้ทางดิจิทัล	4.42	.49	มาก
3	ด้านการปฏิบัติที่เป็นมืออาชีพ	4.49	.50	มาก
4	ด้านการเป็นพลเมืองดิจิทัล	4.49	.46	มาก
5	ด้านการเรียนรู้บูรณาการสร้างสรรค์นวัตกรรม	4.35	.46	มาก
ค่าเฉลี่ยรวม		4.45	.41	มาก

จากตารางที่ 1 พบว่า ภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษา โดยรวมอยู่ในระดับมากทุกด้าน ($\bar{X} = 4.45$, S.D. = .41) เมื่อพิจารณารายด้าน พบว่า ภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษาที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือ ด้านการเป็นพลเมืองดิจิทัล ($\bar{X} = 4.49$, S.D. = .46) รองลงมา คือ ด้านการปฏิบัติที่เป็นมืออาชีพ ($\bar{X} = 4.49$, S.D. = .50) ส่วนด้านที่มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุด คือ ด้านการเรียนรู้บูรณาการสร้างสรรค์นวัตกรรม ($\bar{X} = 4.35$, S.D. = .46)

2. ผลการวิเคราะห์ระดับการบริหารวิชาการของผู้บริหารสถานศึกษา

ตารางที่ 2 แสดงค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของการบริหารวิชาการของผู้บริหารสถานศึกษา ในภาพรวม

ข้อ	การบริหารวิชาการของผู้บริหารสถานศึกษา	n = 194		ระดับ
		$\bar{X}$	S.D.	
1	ด้านการพัฒนาหลักสูตรในสถานศึกษา	4.38	.33	มาก
2	ด้านการนิเทศการศึกษา	4.54	.42	มากที่สุด
3	ด้านการพัฒนาและใช้สื่อเทคโนโลยีเพื่อการศึกษา	4.60	.45	มากที่สุด
4	ด้านการวิจัยเพื่อพัฒนาคุณภาพการศึกษาในสถานศึกษา	4.51	.55	มากที่สุด
ค่าเฉลี่ยรวม		4.51	.41	มากที่สุด

จากตารางที่ 2 พบว่า การบริหารวิชาการของผู้บริหารสถานศึกษา โดยรวมอยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X} = 4.51$, S.D. = .41) เมื่อพิจารณารายด้าน พบว่า การบริหารวิชาการของผู้บริหารสถานศึกษาที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือ ด้านการพัฒนาและใช้สื่อเทคโนโลยีเพื่อการศึกษา ($\bar{X} = 4.60$, S.D. = .45) รองลงมา คือ ด้านการนิเทศการศึกษา ($\bar{X} = 4.54$, S.D. = .42) ส่วนด้านที่มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุด คือ ด้านการพัฒนาหลักสูตรในสถานศึกษา ($\bar{X} = 4.38$, S.D. = .33)

3. ผลการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษากับการบริหารวิชาการ

ตารางที่ 3 แสดงความสัมพันธ์ระหว่างภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษากับการบริหารวิชาการ (n = 194)

ภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษา	การบริหารวิชาการของผู้บริหารสถานศึกษา				ภาพรวม
	ด้านการพัฒนาหลักสูตรในสถานศึกษา	ด้านการนิเทศการศึกษา	ด้านการพัฒนาและใช้สื่อเทคโนโลยีเพื่อการศึกษา	ด้านการวิจัยเพื่อพัฒนาคุณภาพการศึกษาในสถานศึกษา	
ด้านการมีวิสัยทัศน์ดิจิทัล	.523**	.499**	.553**	.620**	.596**
ด้านความสามารถการใช้ทางดิจิทัล	.642**	.647**	.697**	.588**	.687**
ด้านการปฏิบัติที่เป็นมืออาชีพ	.603**	.634**	.662**	.540**	.650**
ด้านการเป็นพลเมืองดิจิทัล	.627**	.656**	.720**	.552**	.681**

ตารางที่ 3 แสดงความสัมพันธ์ระหว่างภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษากับการบริหารวิชาการ (ต่อ)
(n = 194)

ภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหาร สถานศึกษา	การบริหารวิชาการของผู้บริหารสถานศึกษา				ภาพรวม
	ด้านการพัฒนา หลักสูตรใน สถานศึกษา	ด้านการ นิเทศ การศึกษา	ด้านการพัฒนา และใช้สื่อ เทคโนโลยีเพื่อ การศึกษา	ด้านการวิจัยเพื่อ พัฒนาคุณภาพ การศึกษาใน สถานศึกษา	
ด้านการเรียนรู้บูรณาการสร้างสรรค์ นวัตกรรม	.506**	.541**	.614**	.509**	.583**
ภาพรวม	.670**	.688**	.749**	.646**	.737**

** p < .01 มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

จากตารางที่ 3 ความสัมพันธ์ระหว่างภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษามีความสัมพันธ์ทางบวกกับการบริหารวิชาการของผู้บริหารสถานศึกษา ในภาพรวมอยู่ในระดับค่อนข้างสูง ($r = .737^{**}$) อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 เมื่อพิจารณาค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ พบว่า ด้านที่มีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์สูงสุด คือ ด้านการเป็นพลเมืองดิจิทัลกับการพัฒนาและใช้สื่อเทคโนโลยีเพื่อการศึกษา ($r = .720^{**}$) มีความสัมพันธ์ทางบวก อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 รองลงมา คือ ด้านความสามารถการใช้ทางดิจิทัลกับการพัฒนาและใช้สื่อเทคโนโลยีเพื่อการศึกษา ($r = .697^{**}$) มีความสัมพันธ์ทางบวก อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ส่วนด้านที่มีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์น้อยที่สุด คือ ด้านการมีวิสัยทัศน์ดิจิทัลกับการนิเทศการศึกษา ($r = .499^{**}$) มีความสัมพันธ์ทางบวก อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

อภิปรายผล

การศึกษาวิจัยเรื่อง การศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษา กับการบริหารวิชาการ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาพิจิตร เขต 1 อภิปรายผล ได้ดังนี้

1. ระดับภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษา ในภาพรวมอยู่ในระดับมาก อาจเนื่องมาจากในปัจจุบันนี้ การเปลี่ยนแปลงของโลกได้ก้าวหน้าอย่างรวดเร็ว ผู้บริหารสถานศึกษาจึงต้องปรับตัวและก้าวให้ทันยุคสังคม ในขณะนี้ทำให้ผู้บริหารปฏิบัติหน้าที่ด้วยความรู้และให้ความสำคัญต่อการพัฒนาของสถานศึกษา พร้อมทั้งมีประสบการณ์ในการใช้เทคโนโลยีมาอย่างต่อเนื่อง เพื่อตอบสนองและก้าวทันยุคดิจิทัลในปัจจุบัน ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ เลอศักดิ์ ตามา และสุมาลี ศรีพุทธรินทร์ เรื่องภาวะผู้นำยุคดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษาที่ส่งผลต่อการดำเนินงานระบบประกัน คุณภาพการศึกษาของสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 22 ผลการศึกษาพบว่า โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก (เลอศักดิ์ ตามา และสุมาลี ศรีพุทธรินทร์, 2564) เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า ระดับภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษา อยู่ในระดับมากทุกด้าน โดยค่าเฉลี่ยสูงสุด คือ ด้านการเป็นพลเมืองดิจิทัล ส่วนด้านที่มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุด คือ ด้านการเรียนรู้บูรณาการสร้างสรรค์นวัตกรรม

ด้านการเป็นพลเมืองดิจิทัล มีค่าเฉลี่ยสูงสุดภาพรวมอยู่ในระดับมาก โดยทั้งนี้ข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือ ผู้บริหารสถานศึกษาใช้เทคโนโลยีอย่างปลอดภัย และผู้บริหารสถานศึกษารับผิดชอบในการใช้เทคโนโลยีในการเผยแพร่ข้อมูลและข่าวสาร อาจเป็นเพราะผู้บริหารสนับสนุนให้ครูและนักเรียนได้ใช้ประโยชน์และเรียนรู้จากเทคโนโลยีดิจิทัลได้ถูกต้อง ส่งเสริมให้ครูรู้เท่าทันสื่อ สามารถกลั่นกรองตรวจสอบพร้อมทั้งถ่ายทอดองค์ความรู้ที่สำคัญให้กับนักเรียน ได้อย่างมีประสิทธิภาพ การปฏิบัติตนที่ถูกกฎหมายที่ไม่ละเมิดสิทธิของผู้อื่น ซึ่งสอดคล้องกับ Mike Ribble ว่า พลเมืองดิจิทัลเป็นเรื่องที่คนยุคนี้ให้ความสนใจและเรียนรู้เทคโนโลยีดิจิทัล สามารถใช้เทคโนโลยีดิจิทัลนี้ได้ถูกต้องตาม

กฎหมายของเทคโนโลยี และปฏิบัติตนได้ถูกต้องตามหลักของพลเมือง (Mike, R., 2011)

ส่วนด้านการเรียนรู้บูรณาการสร้างสรรค์นวัตกรรม ที่มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุด แต่ภาพรวมอยู่ในระดับมาก โดยทั้งนี้ ข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือ ผู้บริหารสถานศึกษานำองค์ความรู้ด้านเทคโนโลยีมาปรับใช้ในการบริหาร ทั้งนี้ อาจเพราะผู้บริหารทักษะการปรับประยุกต์องค์ความรู้ทางเทคโนโลยีมาใช้ในการปฏิบัติงานในสถานศึกษาได้นำมาใช้ในการระบบงานในองค์กรเกิดนวัตกรรมใหม่ ๆ ที่นำมาถ่ายทอดให้กับครูเพื่อส่งต่อปรับใช้ให้กับนักเรียน สอดคล้องกับผลการศึกษาของ สุภัทรพงศ์ รวงผึ้งรุ่งโรจน์ และคณะ ที่ศึกษาเรื่องนวัตกรรมเชิงสร้างสรรค์ของผู้บริหารสถานศึกษาในยุคดิจิทัล ผลการศึกษาพบว่า คุณลักษณะที่สำคัญอย่างหนึ่งของผู้บริหารมีอาชีพ คือ การที่ผู้บริหารบริหารจัดการนำเทคโนโลยี นวัตกรรมมาปรับประยุกต์ใช้กับงานอย่างสร้างสรรค์ เป็นผู้นำในการใช้เทคโนโลยีอย่างหลากหลายและครอบคลุม สนับสนุนบุคลากรใช้เทคโนโลยีในการจัดการเรียนการสอนของชั้นเรียน บทบาทของผู้บริหารสถานศึกษาในการนำนวัตกรรมเชิงสร้างสรรค์มาประยุกต์ใช้ในการบริหารนั้นถือเป็นการนำองค์กรก้าวเข้าสู่ยุคดิจิทัล (สุภัทรพงศ์ รวงผึ้งรุ่งโรจน์ และคณะ, 2566)

2. ระดับการบริหารวิชาการของผู้บริหารสถานศึกษา ภาพรวมอยู่ในระดับมากที่สุด ทั้งนี้ อาจเป็นเพราะผู้บริหารให้ความสำคัญต่อการบริหารวิชาการเป็นอย่างมาก เพราะงานวิชาการถือเป็นหัวใจสำคัญของการพัฒนา ผู้เรียนให้ได้ประสิทธิผลสำเร็จของการพัฒนาศักยภาพของผู้เรียน โดยมีการพัฒนาสื่อและนำเสนอเทคโนโลยีมาใช้กับ ผู้เรียน ซึ่งได้ส่งเสริมการสอนควบคู่ไปกับการสอนในชั้นเรียน ซึ่งจะเป็นตัวส่งเสริมให้ผู้เรียนได้รับการพัฒนา การเรียนรู้ได้ดีขึ้น สอดคล้องกับ มณีรัตน์ สุดเต้ ที่ศึกษาเรื่อง ภาพผู้นำทางวิชาการในยุคดิจิทัลของผู้บริหาร สถานศึกษา โรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษาสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา ประถมศึกษาอุดรธานี เขต 2 ผลการวิจัยพบว่า ภาพผู้นำทางวิชาการในยุคดิจิทัล ในภาพรวมอยู่ในระดับมาก (มณีรัตน์ สุดเต้, 2563) เมื่อพิจารณา เป็นรายด้าน พบว่า การบริหารวิชาการของผู้บริหารสถานศึกษา มีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือ ด้านการพัฒนาและใช้สื่อ เทคโนโลยีเพื่อการศึกษา ส่วนด้านที่มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุด คือ ด้านการพัฒนาหลักสูตรในสถานศึกษา

ด้านการพัฒนาและใช้สื่อเทคโนโลยีเพื่อการศึกษา ภาพรวมอยู่ในระดับมากที่สุด ทั้งนี้ อาจเป็นเพราะ ผู้บริหารต้องการให้ครูและนักเรียนเข้าถึงสื่อการใช้เทคโนโลยีดิจิทัลนำไปใช้ในระบบของงานและการสอน มีการจัด อบรมส่งเสริมการพัฒนาสื่อและการใช้เทคโนโลยีอย่างต่อเนื่องทุกปีเพื่อให้ทันต่อการเปลี่ยนแปลงของยุคสมัย ปัจจุบัน สอดคล้องกับ อับดุลลาซิดร์ มูเก็ม และกนกกร ศิริสุข ที่ศึกษาการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศ เพื่อการบริหาร ของสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาปัตตานี เขต 1 โดยภาพรวมและรายด้านมี การปฏิบัติอยู่ในระดับ มากที่สุด (อับดุลลาซิดร์ มูเก็ม และกนกกร ศิริสุข, 2566)

ส่วนด้านการพัฒนาหลักสูตรในสถานศึกษา ที่มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุด แต่ภาพรวมอยู่ในระดับมาก ทั้งนี้ อาจเป็นเพราะ ผู้บริหารสถานศึกษามีบทบาทสำคัญในการพัฒนาหลักสูตรของสถานศึกษา เพื่อพัฒนาผู้เรียนให้ทัน ต่อยุคสมัยแห่งการเปลี่ยนแปลง มีการประเมินและปรับปรุงหลักสูตรสถานศึกษาอย่างต่อเนื่อง มีการร่วมมือทั้ง ผู้บริหาร ครู นักเรียนและชุมชนในการกำหนดจุดมุ่งหมายของสถานศึกษา วิสัยทัศน์ พันธกิจ และเป้าหมาย ออกแบบแผนและนำแผนการออกแบบไปใช้กับผู้เรียน ซึ่งสอดคล้องกับการศึกษาของ ไกรสร ปทุมไพโรจน์ และ ธารารัตน์ มาลัยแก้ว เรื่องการบริหารหลักสูตรสถานศึกษา โรงเรียนในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา นานเขต 2 ที่ศึกษา พบว่า สภาพการบริหารหลักสูตรสถานศึกษา โรงเรียนในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา ประถมศึกษานาน ในภาพรวมอยู่ในระดับมากที่สุด (ไกรสร ปทุมไพโรจน์ และธารารัตน์ มาลัยแก้ว, 2566)

3. ความสัมพันธ์ระหว่างภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษากับการบริหารวิชาการ ในภาพรวม มีความสัมพันธ์กันทางบวกสอดคล้องกับสมมติฐานการวิจัย และมีความสัมพันธ์กันในระดับค่อนข้างสูง อย่างมี นัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ทั้งนี้ อาจเนื่องมาจากผู้บริหารสามารถประยุกต์ใช้ประสบการณ์ และการเรียนรู้ ของภาวะผู้นำของตนเอง และการบริหารงานด้วยตนเอง เป็นกระบวนการช่วยเสริม ให้ประสบผลสำเร็จ อีกทั้งยังมี

การปรับประยุกต์สร้างบรรยากาศและสิ่งแวดล้อมให้เอื้อต่อการเรียนรู้ทำให้เกิดนวัตกรรมใหม่ ๆ มาใช้ในการบริหารของสถานศึกษาทำให้ดำเนินการควบคู่ไปอย่างมีประสิทธิภาพและประสิทธิผลของการบริหารของผู้บริหารสถานศึกษา สอดคล้องกับการศึกษาของ ณัฐสิริ เตชะติวงศ์ ณ อยุธยา และณิรดา เวชญาลักษณ์ เรื่องความสัมพันธ์ระหว่างภาวะผู้นำการเรียนรู้ของผู้บริหารสถานศึกษา กับการบริหารจัดการศึกษาทางไกลของสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาพิจิตร ที่ศึกษาวิจัยพบว่า ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างภาวะผู้นำการเรียนรู้ของผู้บริหารสถานศึกษาโดยภาพรวมกับการบริหารจัดการศึกษาทางไกลของสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาพิจิตร มีความสัมพันธ์ทางบวก อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 (ณัฐสิริ เตชะติวงศ์ ณ อยุธยา และณิรดา เวชญาลักษณ์, 2566)

เมื่อพิจารณาค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ พบว่า ด้านที่มีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์สูงสุด คือ ด้านการเป็นพลเมืองดิจิทัลกับการพัฒนาและใช้เทคโนโลยีเพื่อการศึกษา มีความสัมพันธ์ทางบวกอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 อาจเนื่องมาจากผู้บริหารจำเป็นต้องใช้เทคโนโลยีอย่างปลอดภัยเพื่อไม่ให้ส่งผลกระทบต่อตนเอง และสังคมภายนอก ให้อยู่ในกรอบของกฎหมายของการใช้เทคโนโลยี และคำนึงถึงหลักการและประโยชน์และความรับผิดชอบจากการใช้เทคโนโลยีของผู้ใช้งานของการเป็นพลเมืองดิจิทัล สอดคล้องกับงานวิจัยของ Xu, S. et al. เรื่องความสัมพันธ์ของความสามารถในการใช้สื่อสังคมออนไลน์กับความเป็นพลเมืองดิจิทัลที่ศึกษาวิจัย พบว่าการยอมรับความสามารถใช้งานสื่อสังคมออนไลน์ การมีประสบการณ์การใช้งานสื่อสังคมออนไลน์ การรับรู้ถึงความเสี่ยงในการใช้งานสื่อสังคมออนไลน์ การรับรู้ถึงคุณประโยชน์และการใช้งานเพื่อเพิ่มความสามารถและการรับรู้ถึงความช่วยเหลือจากระบบของสื่อสังคมออนไลน์ มีความสัมพันธ์กับความเป็นพลเมืองบนสื่อดิจิทัล เพราะผู้บริหารให้ความสำคัญการใช้เทคโนโลยีที่ถูกต้อง และปลอดภัยสำหรับการศึกษาและการทำงาน (Xu, S. et al., 2018)

ส่วนด้านที่มีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์น้อยที่สุด คือ ด้านการมีวิสัยทัศน์ดิจิทัลกับการนิเทศการศึกษา มีความสัมพันธ์ทางบวก อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 อาจเนื่องมาจากผู้บริหารสถานศึกษาได้บริหารงานในยุคสมัยของการเปลี่ยนแปลงอยู่ตลอดเวลา โดยเฉพาะด้านเทคโนโลยีดิจิทัล ที่มีการเปลี่ยนแปลงอยู่เสมอและทุกมิติ จึงทำให้ผู้บริหารจึงต้องใช้ประสบการณ์เดิมและองค์ความรู้ จากประสบการณ์ให้มาบริหารงานถึงจะนำพาองค์กรสู่ความสำเร็จได้ ทำให้เทคโนโลยีเข้ามามีใช้ในการกำหนดวิสัยทัศน์การทำงานของบริบทสถานศึกษา รวมถึงการกำกับติดตามของการนิเทศผู้บริหารจึงต้องกำกับติดตามและตรวจสอบอยู่เสมอว่าการดำเนินงานจะต้องเป็นไปตามวิสัยทัศน์ที่กำหนด สอดคล้องกับ ผนทิพย์ หาญชนะ และคึกฤทธิ์ ศิลาฉาย ที่ได้ทำการศึกษาเรื่อง ภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษาตามความคิดเห็นของครู โรงเรียนสหวิทยาเขตชลบุรี 1 พบว่า ภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษา ด้านการมีวิสัยทัศน์ดิจิทัลมีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมากเช่นกัน (ผนทิพย์ หาญชนะ และคึกฤทธิ์ ศิลาฉาย, 2565)

องค์ความรู้ใหม่

จากการศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษากับการบริหารวิชาการ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาพิจิตร เขต 1 ผู้วิจัยพิจารณาจากความสัมพันธ์และสังเคราะห์องค์ความรู้ดังภาพที่ 1

ภาพที่ 1 แผนมโนทัศน์ 4 สัมพันธการบริหาร IT

4 สัมพันธการบริหาร IT คือ ปัจจัยในการพัฒนาผู้บริหารในยุคดิจิทัล เป็นสัญลักษณ์เพื่อนำไปปฏิบัติงานขององค์กรให้มีประสิทธิภาพสู่ยุคดิจิทัล

1. ความสัมพันธ์ระหว่างการพัฒนาหลักสูตรในสถานศึกษากับความสามารถการใช้ทางดิจิทัล

เป็นการพัฒนาหลักสูตรให้ทันต่อการเปลี่ยนแปลงในมิติต่าง ๆ ตามวิสัยทัศน์ที่กำหนด จะช่วยให้มีทักษะความสามารถการใช้ทางดิจิทัลการทำงานตรงตามวัตถุประสงค์ ทั้งยังมีการปรับเทคโนโลยีมาใช้ในการทำงาน

2. ความสัมพันธ์ระหว่างกรณีเทศการศึกษากับการเป็นพลเมืองดิจิทัล

เป็นการมีส่วนร่วมในการนิเทศกับมาตรฐานการศึกษาอย่างต่อเนื่องจะช่วยให้เข้าใจถึงการใช้เทคโนโลยีอย่างปลอดภัย

3. ความสัมพันธ์ระหว่างการพัฒนาและใช้สื่อกเทคโนโลยีเพื่อการศึกษากับการเป็นพลเมืองดิจิทัล

เป็นการพัฒนาส่งเสริมสื่อกเทคโนโลยีและการใช้สื่อกที่หลากหลายมาใช้ในสถานศึกษาจะช่วยให้เกิดการตระหนักรู้ถึงการใช้เทคโนโลยีอย่างถูกต้อง รับผิดชอบต่อการเผยแพร่ข้อมูลข่าวสารปฏิบัติตนได้ถูกกฎหมาย

4. ความสัมพันธ์ระหว่างด้านการวิจัยเพื่อพัฒนาคุณภาพการศึกษาในสถานศึกษากับการมีวิสัยทัศน์ดิจิทัล

เป็นการวิเคราะห์นำเทคโนโลยีที่ทันสมัยการใช้สื่อกที่เหมาะสมกับครูและนักเรียนจะช่วยให้นำไปสู่การปรับปรุงวิสัยทัศน์ให้ทันสมัยส่งเสริมความสามารถการใช้เทคโนโลยีในสถานศึกษา

สรุปและข้อเสนอแนะ

จากผลการวิเคราะห์ข้อมูลความสัมพันธ์ระหว่างภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษากับการบริหารวิชาการ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาพิจิตร เขต 1 ผู้วิจัยสรุปผลการวิจัยตามวัตถุประสงค์ ดังนี้

- 1) ภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษา ภาพรวมทุกด้านอยู่ในระดับมาก
- 2) การบริหารวิชาการของผู้บริหารสถานศึกษา ภาพรวมอยู่ในระดับมากที่สุด ส่วนด้านการพัฒนาหลักสูตรในสถานศึกษาอยู่ในระดับมาก และ
- 3) ความสัมพันธ์ระหว่างภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษากับการบริหารวิชาการของผู้บริหารสถานศึกษา มีความสัมพันธ์ทางบวกสอดคล้องกับสมมติฐานการวิจัย ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์สูงสุด คือ ด้านการเป็นพลเมือง

ดิจิทัลกับด้านการพัฒนาและใช้สื่อเทคโนโลยีเพื่อการศึกษา ผู้บริหารจึงควรสื่อสารข้อมูลข่าวสารต่อผู้ได้บังคับบัญชาอย่างมีประสิทธิภาพโดยใช้สื่อหลากหลายรูปแบบเพื่อไม่ให้เกิดการคลาดเคลื่อนในการทำงานและเข้าใจปฏิบัติได้ตรงเนื่องาน ควรปรับปรุงและพัฒนาสื่ออย่างต่อเนื่องเพื่อใช้สำหรับทางการศึกษา เพื่อก้าวเข้าให้ทันยุค และควรนำเทคโนโลยีเข้ามาใช้ในองค์กรและส่งเสริมคนในองค์กรใช้เทคโนโลยี เพื่อประสิทธิภาพในการทำงานของยุคดิจิทัล ข้อเสนอแนะเพื่อการวิจัยครั้งต่อไป 1) ควรศึกษาภาวะผู้นำดิจิทัล ด้านการเรียนรู้บูรณาการสร้างสรรค์นวัตกรรมของผู้บริหาร เพื่อนำมาบูรณาการนำเทคโนโลยีเข้ามาบริหารงานอย่างมีประสิทธิภาพต่อไป 2) ควรศึกษาภาวะผู้นำดิจิทัล ด้านการพัฒนาหลักสูตรในสถานศึกษา เพื่อนำไปปรับปรุงออกแบบการเรียนรู้ให้กับผู้เรียนในยุคดิจิทัล และ 3) ควรศึกษาความสัมพันธ์ด้านการมีวิสัยทัศน์ดิจิทัลกับด้านการนิเทศการศึกษาเพื่อนำมาใช้เป็นแนวทางในการพัฒนาบุคลากรและนักเรียนต่อไป

เอกสารอ้างอิง

- กนกอร สมปราชญ์. (2562). ภาวะผู้นำ: แนวคิด ทฤษฎีและการพัฒนา. ขอนแก่น: คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยขอนแก่น.
- ไกรสร ปทุมไพโรจน์ และธารารัตน์ มาลัยเถาว์. (2566). การบริหารหลักสูตรสถานศึกษา โรงเรียนในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาหนองคาย เขต 2. วารสารมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชพฤกษ์, 9(2), 362-374.
- ณัฐสิริ เดชาติวงศ์ ณ ออยุธยา และณิรดา เวชญาลักษณ์. (2566). ความสัมพันธ์ระหว่างภาวะผู้นำการเรียนรู้ของผู้บริหารสถานศึกษากับการบริหารจัดการศึกษาทางไกลของสถานศึกษาสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาพิจิตร. วารสารวิชาการและวิจัยสังคมศาสตร์, 18(1), 191-206.
- บุญชม ศรีสะอาด. (2560). การวิจัยเบื้องต้น. (พิมพ์ครั้งที่ 10). กรุงเทพมหานคร: สุวีริยาสาส์น.
- ปทุมรัตน์ สีรูป. (2560). การพัฒนาคุณลักษณะผู้บริหารสถานศึกษายุคใหม่ของโรงเรียนขยายโอกาสสังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน. ใน ดุษฎีนิพนธ์ครุศาสตรดุษฎีบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารการศึกษา. มหาวิทยาลัยราชภัฏนครสวรรค์.
- พนทิพย์ หาญชนะ และคึกฤทธิ์ ศิลาลาย. (2565). ภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษาตามความคิดเห็นของครูโรงเรียนสหวิทยาเขตชลบุรี 1 สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาชลบุรี ระยอง. Journal of Roi kaensarn Akademi, 7(6), 117-133.
- มนิรัตน์ สุดเต้. (2563). ภาวะผู้นำทางวิชาการในยุคดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษาโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา ประถมศึกษาอุดรธานี เขต 2. วารสารมหาวิทยาลัยนครพนม, 7(8), 344-326.
- ยุทธศาสตร์ชาติ พ.ศ. 2561 - 2580. (2561). ราชกิจจานุเบกษา เล่ม 153 ตอนที่ 82 ก หน้า 30 (13 ตุลาคม 2561).
- เลอศักดิ์ ตามา และสุมาลี ศรีพุทธรินทร์. (2564). ภาวะผู้นำยุคดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษาที่ส่งผลต่อการดำเนินงานระบบประกันคุณภาพการศึกษาของสถานศึกษาสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 22. วารสารรัชต์ภาคย์, 15(38), 224-240.
- สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาพิจิตร เขต 1. (2565). แผนปฏิบัติการประจำปีงบประมาณ พ.ศ. 2565 ของกลุ่มอำนวยการ สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาพิจิตร เขต 1. เรียกใช้เมื่อ 25 กุมภาพันธ์ 2567 จาก https://www.phichit2.go.th/?page_id=14244
- สุภัทรพงศ์ รวงผึ้งรุ่งโรจน์ และคณะ. (2566). นวัตกรรมเชิงสร้างสรรค์ของผู้บริหารสถานศึกษาในยุคดิจิทัล. วารสารคุณภาพชีวิตกับกฎหมาย, 19(1), 192-204.

- อับดุลบาซิดร์ มูเก็ม และกนกกร ศิริสุข. (2566). การใช้เทคโนโลยีสารสนเทศเพื่อการบริหารสถานศึกษาสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาปัตตานี เขต 1. วารสาร มจร อุบลราชธานี, 8(2), 331-342.
- Krejcie, R. V. & Morgan, D. W. (1970). Determining sample size for research activities. *Educational and Psychological Measurement*, 30(3), 607-609.
- Mike, R. (2011). *Digital Citizenship in Schools*. (2nd ed.). United States of America: International Society for Technology in Education.
- Phetmalaikul, T. (2017). Academic administration and management to enhance learners' skills and characteristics in the 21st Century. *International Journal of Educational Science and Research (IJESR)*, 7(1), 1-12.
- Xu, S. et al. (2018). Social media competence and among college students. *Journal of Research into New Media Technologies*, 25(4), 735-752.